

derpaa. Jeg skal dertil svare, at det netop er mit fulde Alvor, og intet Andet. Jeg vilde nemlig ansee det for at være stridende imod, hvad jeg skyldte dette Thing, dersom jeg her vilde fremsætte Forslag af anden Beskaffenhed, end at jeg med god Samvittighed og fuldt Alvor turde sige, at jeg forelægger Thinget det, fordi jeg ønsker, at det skal blive til Beslutning. Endelig yttrede den ærede Minister, at det vistnok maatte være mig klart, at det vilde være umuligt for Regjeringen at modtage de 20 Millioner under saadanne Forhold, men den ærede Minister betegnede ikke nøiere, hvilke disse Forhold vare. Som jeg allerede ofte nok har omtalt, gaaer jo mit Forslag ud paa at forandre Jærnbahnens Retning til en Længdebane, og at indbrømme en Rentegaranti, som svarer til den nye Retning af Banen. Naar der saa uden nøiere Forklaring henvises til, at det vilde være imod Regjeringens Værdighed at modtage et saadant Forslag, da maa jeg gjøre den Tilstaaelse, skjøndt det maaskee er enfoldigt at gjøre den, at jeg ikke indseer, hvori det skulde ligge.

Indenrigsministeren: Der er deels af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) og deels af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (M. Hage) fremsat nogle Bemærkninger, som foranledige mig til atter at tage Ordet. Hvad angaaer de af den første ærede Rigsdagsmand fremsatte Bemærkninger, saa er det, idetmindste forekommer det mig saaledes, en høist besynderlig Opfattelse, naar han har udtalt, at det skulde betragtes som en indenrigsministeriel „Pietet“ eller „Pietisme“, naar der blev taget Hensyn til, hvad Regjeringen udtalte om en Sag. Jeg kan ikke troe, at der

er Mange, som dele denne Opfattelse. Det er jo dog aabenbart, at dersom en Sag skal kunne føres igjennem, dersom Noget skal kunne blive vedtaget og blive til Lov, saa forudsætter dette Samstemning mellem dette Thing, det andet Thing og Regjeringen; men nu veed jeg virkelig ikke, hvorledes Forhandlingerne skulde kunne føres med noget Udbytte, dersom det ikke var Regjeringens Pligt at udtale sig om de Forslag, som fremkomme, navnlig fra et Udvalg, og forsaavidt man i en Sag ønsker at opnaae et Resultat, saa finder jeg det naturligt, at man tager Hensyn til, hvad der i saa Henseende fremsføres baade fra Thingets Side og fra Regjeringens Side. For Regjeringens Vedkommende er denne Regel bleven fulgt i dette Tilfælde; thi de Forslag, som ere fremkomne fra Udvalgets Side, ere tagne under den alvorligste Overveelse, og Resultatet deraf har jeg meddeelt, idet jeg har erklæret, hvorvidt Regjeringen kunde slutte sig til de fremsatte Forslag, eller hvorvidt den maatte modsætte sig dem. Jeg har i denne Henseende tydeligt og bestemt erklæret, hvilket Forslag jeg kunde slutte mig til, navnlig det, som er stillet af tre Medlemmer under Nr. 7, og jeg har ligesaa bestemt erklæret, at Undertagelsen af Fleertallets Forslag, saavel som af den Række af Forslag, der ere stillede af Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds, for mig var det Samme som en Forkastelse af det Hele. Jeg erklærede ligeledes, og skal gjentage, hvad der igrigt forekommer mig at ligge i Sagens Natur, at det er min fuldeste Overbeviisning, at der ved Vedtagelsen af det Forslag, der er stillet af de tre Medlemmer, ikke vedtages Noget, som paa nogen Maade afgjørende bestemmer Længdebanens Retning.